Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36448
Copyright: Melk, Benediktinerstift

quitin & ego saluus efficiar. & per
meu obsequiu reparatione ha
beat. Et quia post tantos annos rece
dere uult a me & nimis exacerbat me
du festinat recedere & cogitaui placere
eum: ideo ad salutem tuam uenio ut mi de
silio quid agere debeam & ores p me
minus enim sollicat sum & tribulor pro
ista causa. Tunc austerio multu respi
ciens eum anthon dixit. Tu pecis
eu: Sed qui fecit eu ipse eu. Sacta
eu tu. sed suscitabit deus meliorem
te. & solat eu. Et silens eulogi pune
fact est. Et be beatus anton cepit uerbi
aspiorib mirare lepsu illu. & clama
bat dicens ei. Lepse in uetate dierum
malorum indigne celo & terre. ni qesis
blasphemare deu. Ignoras quia ipse
est qui tibi ministrat. Quom audes
aduersus ipm talia loqui. Quid non
ipe ipm semetipm seruu se exhibuit
eulogi ad tuu ministeriu. Increpans
ergo a. hut reliqt. Post hec coa omib
dixit eis que expediebat saluti anime
eorum admonens eulogiu & lepsu ut
ni separent ab altiuio. sed in cellam uam
inquit pgite. in cotinenti enim uisita
bit uos de. Tentacio aut hec euenit
quia utqz arta fine estis & corone uob
parant. ne uenens anglus ni inueat
uos in code proposito. & paratis mercedem
bom opis. His auditis. ea festinaci
one reuersi st ad pam cellam. Et post
xl dies defunctus est eulogi & post die
tres simlit requiuit lepsus. Post aliqt
autem dies a om de thebaida descendit
in monasteriu alexandrie & inuenit qsdam
fres tertiu die celebrare lepsi. quos da
aute xl mu eulogi. Agnouit g a om
& obstupuit. & accipies euangeliu posu
it in conuentu fratrum & uxauit referre
eis quom oia que euenerat eulogio et
lepso pdixit beatus anton. Et ea hec rele
rebat nobis a om. quia in illa nocte du
uerbu dei pluri dereret nos sanctus pater
anthonius. ea hec in tulit dicens. quia
annu integru orauit ut reuelare mi dig
naret pgratiam sua dns locu iustor &
pecatorum & uidi excelsu quedam gigantem
atqz ad nubes ptingente. manu extensas
habente & subtus eu erat stagnu uelut
mare feruebatqz uelut caldaria & uide
bam animas in specie auium uolantes. &
qnte quide sup uolabant manu & capiebat
eas saliabant. & usqz ad celu pueme
bant. qnte aute usqz ad manu ei pue
nissent. ni uolentes supius uolare. per
cutiebat eas manu suas & allidebat i
stagnu feruens. Audiui aute uocem
dicente mi has esse animas pecatorum. na
ille que illu gigante sup uolabat. ipse
esse dicebat iustor. quas pondus pecati
ni grauat. & ideo possunt ad altiora con
scendere que i paradiso dei saluant.
Alie aut st pecatorum que ideo in sfenu
mergunt. quia ni egerunt penitentiam du
i corpe erant. ut indulgeam pecatorum &
criminu suorum a xpi dni pietate accipe
mereret. nuc aute traduntur ad sfeno
rum tenebras ubi est fletus & stridor
dentium. p immetate etnarum penarum.

Hic incipit sancti Lucie euan
gelisste. Qui et honebis
gloriosissimus apls & euangelista dni Lucas natio
ne uidelicet syrus anthiocensis
arte medicinam medicus. discapls
aut. aplorum. hospes eius almificos
act. pro ut uidit lucido diserto
qz sermone p secutus. in breui
libello ad carissimum scripsit theophilum